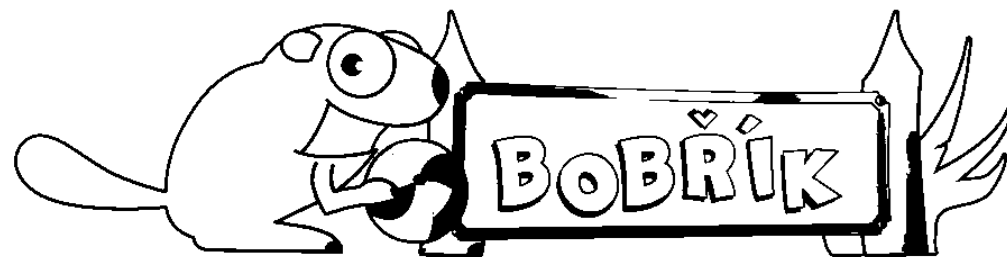

ZPĚVNÍK

Obsah

BURÁKY	1
OKOŘ	2
SEVERNÍ VÍTR	3
TRPASLIČÍ SVATBA.....	4
NENÍ NUTNO.....	5
BEDNA OD WHISKEY	6
BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA.....	7
HOLUBÍ DŮM.....	8
RŮŽE Z TEXASU	9
SLAVÍCI Z MADRIDU.....	10
STARÁ ARCHA.....	11
TŘEŠNĚ ZRÁLY	12
DĚLÁNÍ	14
MONTGOMERY.....	15
ČERVENÁ ŘEKA	16
RUTY, ŠUTY, ARIZONA TEXAS	18
KDE TY KYTKY JSOU	20
HYMNA	21

HYMNA

G
1. Kam se všichni těší, kdo to ví?

D **G**
Já to vím a ty to znáš.
Tam, kde čeká tábor chatkový,
D7 **G**
ten přítel náš, ten přítel váš.

G **G7** **C** **G**
R: A tam u Jičina v dáli, slunce v létě pálí,
D7 **G**
v měkké trávě záda nebolí,
G7 **C** **G**
tam šepot lesa a zpěv žabí - láká nás a vábí,
D7 **G**
tam je velmi pěkné okolí.

2. Bobříci si tábor upraví,
jak žítí v něm si poradí.
Ožije i rybník kuňkavý,
o šťastný smích a o mládí.

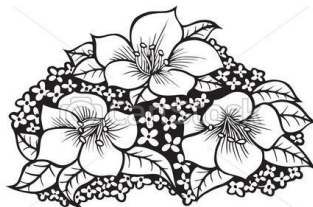
R:

3. Přijdou chvíle her i soutěží,
kdo první byl, kdo poslední?
O to přece vůbec neběží,
chcem spolu žít těch 14 dní.

R:

KDE TY KYTKY JSOU

- G** **Emi** **Ami** **D**
 1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
G **Emi** **Ami** **D**
 řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
G **Emi** **Ami** **D**
 dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
C **G** **C** **D** **G**
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
 muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát,
 řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
 muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo stát,
 a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
 řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát,
 řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být,
 co tu kytek rozkvétá, od jara až do léta,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
- 6.=1.

BURÁKY

- G** **C** **G**
 1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
G **A** **D**
 a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
G **C** **G**
 A ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
G **D** **G**
 jak se tu válejí v trávě a louskají buráky.
- G** **C** **G**
 R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
G **A** **D**
 je lepší doma sedět a louskat buráky,
G **C** **G**
 hej hou, hej hou, nač chodit do války,
G **D** **G**
 je lepší doma sedět a louskat buráky.
- G** **C** **G**
 2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
G **A** **D**
 ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
G **C** **G**
 pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
G **D** **G**
 vidí slavnou armádu, jak louská buráky.
- G** **C** **G**
 R:
G **A** **D**
 3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
G **C** **G**
 svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
G **C** **G**
 Když se zeptají: "Hrdino, cos' dělal za války?"
G **D** **G**
 "Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."
- R:

OKOŘ

D
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
A **D**
vroubená je stromama (stromama)
když jdu po ní v létě, samotný na světě,
A **D**
sotva pletu nohama (nohama)
G **D** **E** **A**
na konci té cesty trnitě stojí krčma jako hrad (jako hrad)
D
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
A **D**
začli sobě notovat.

D **A**
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
D **A** **D**
bílá paní šla už dávno spát,
A
ta měla ve zvyku podle svého budíku
D **A** **D**
o půlnoci chodit strašívát,
G **D**
od těch dob, co jsou tam trampové,
E **A**
nesmí z hradu pryč,
D **A**
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
D **A** **D**
on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden (vykraden)
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden (dopaden)
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici
(v kostnici)
místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,
dostal z toho zimnici. R:

4. Když chceš, hochu, Arizonu znáti,
musíš umět jezdit, bít se, pít,
[: musíš umět střílet, ženy milovat,
potom můžeš Arizonu znát. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
[: musíš umět střílet, ženy milovat,
potom můžeš Arizonu znát. :]

RUTY, ŠUTY, ARIZONA TEXAS

1. Když projížděl jsem starým Coloradem,
tu uslyšel jsem výkřik vzdálený,
[: jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
ležel tam muž k zemi skolený. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
ležel tam muž k zemi skolený.

2. Sklonil jsem se k jeho obličejí,
poznal jsem v něm svého dvojníka,
[: jeho tělo bylo probodáno nožem,
teplá krev mu z rány vytéká. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
jeho tělo bylo probodáno nožem,
teplá krev mu z rány vytéká. :]

3. Pravil ke mně hlasem zmírajícím:
"Příteli můj, padre jediný,
[: byla to na mě léčka, já to nevěděl,
a jako starej vůl jsem naletěl. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
byla to na mě léčka, já to nevěděl,
a jako starej vůl jsem naletěl.

SEVERNÍ VÍTR

1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý,
počítej, láska má, s tím,
k nohám Ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr je ...

TRPASLIČÍ SVATBA

1. V lese, jó v lese na jehličí,
koná se svatba trpasličí,
žádná divná věc to není,
Šmudla už má po vojně a tak se žení.
Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky,
už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

R. Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí,
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

2. Mají tam lásku, jako trámek,
pláče tchyňka, pláče tchánek,
šťěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.
Pijou tam pivo popovický, (ale jen malý),
Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

R. Protože láska,

3. V lese, jó v lese na jehličí,
koná se svatba trpasličí,
žádná divná věc to není,
Šmudla už má po vojně
a Šmudla už má po vojně
a Šmudla už má po vojně
a tak se žení.

7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

ČERVENÁ ŘEKA

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.

2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbím,
já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to své srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.

5.=1.

6.=2.

NENÍ NUTNO

1. Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí být smutno, natož aby se brečelo.

2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

*: Nemít prachy - nevadí, nemít srdce - vadí,
zažít krachy - nevadí, zažít nudu - to vadí.

3.=1.

4.=1.

BEDNA OD WHISKEY

1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
 stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
 tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypítý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
 a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.
 R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít.
 R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
 jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R:

MONTGOMERY

1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy, smáčel vlasy,
 z tvých očí zbyl prázdný kruh,
 kde jsou zbytky tvojí krásy, tvojí krásy,
 to ví dneska snad jen Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony, eskadrony
 nezbyl ani jeden muž,
 v Montgomery bijou zvony, bijou zvony,
 déšť ti smeývá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty, v prachu cesty
 leží i tvůj generál,
 v ruce šátek od nevěsty, od nevěsty,
 ale ruka leží dál.
 R:

3. Tvář má zšedivělou strachem, no vážně strachem,
 zbylo v ní pár těžkejch chvil,
 proužek krve stéká prachem, stéká prachem,
 déšť mu slepil vlas jak jíl.
 R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, jeho jméno,
 šeptá ho i listoví,
 lásku měl rád víc než život, víc než život,
 to ti nikdy nepoví.
 R:

DĚLÁNÍ

G C G C

G C
Když máš srdce zjhlé, když máš potíže

G C
Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže

Ami D G Emi

Upeč třeba chleba, postav třeba zed'

C D G Emi

Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď

C D G G7

Začni s tím hned teď

C D G Emi
Dělání, dělání všechny smutky zahání

C D G
Dělání, dělání je lék

C D G Emi
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání

C D G
Dělání, dělání je lék

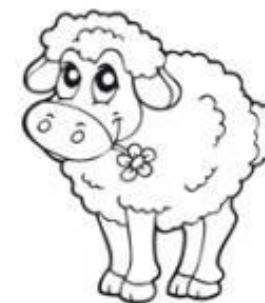
BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

D A G D
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
A A G D
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
A G
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A G A
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D A
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
G E
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
D G D G
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
D G D
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

HOLUBÍ DŮM

1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
 stával v údolí mém starý dům.
 Ptáků houf zalétal ke krovům,
 měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach.

Ptáci krouží a neznají strach, měl jsem rád starý důmjeho práh

R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
 míval stáj vroubenou, bílý štít.
 Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
 vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům.

Odrůstáš chlapeckým střevícům, neslyšíš holubích křídel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí.

Můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatříš ztracené údolí.

Zpívám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům ...

R: Jó, třešně zralé, sladký třešně zralé...

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
 milá hezká dámo, zač bych potom stál,
 ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
 svojí malou Gracie, a ty jsem srdce dal.

R: Jó, třešně zralé, sladký třešně zralé...

5: Jó, u té skály dál třešně zralé,
 sladký třešně zralé a vlahej vítr vál,
 a já k horám v dáli, k modrejším horám v dáli,
 sluncem, který pálí, jsem hnal svůj stádo dál.

TŘEŠNĚ ZRÁLY

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 sladký třešně zrály a teplej vítr vál
 a já k horám v dáli, k modrej horám v dáli,
 sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
 sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?)

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
 tak tam vám holka stála a bourák opodál,
 a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
 i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály...

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
 dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
 ať nechám ty své stáda, že léta pilně strádá,
 jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

RŮŽE Z TEXASU

1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům k řece pít
 v tom potkám holku hezkou až jsem Vám z koně slít.
 Měla kytku žlutějch květů, snad růží, co já vím,
 znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou,
 dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
 Ať máš koťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
 tyhle žlutý růže z Texasu budeš mít pořád rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu...

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
 a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
 ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu...

4. Od těch dob své stádo koní sem vodím vždycky pít
 a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
 Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
 tak v pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu...

SLAVÍCI Z MADRIDU

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

Lalalalálála lalalalálála
lalalalalálá,
lalalalálála lalalalálála
lalalalalálála.

Ami E Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavičky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

STARÁ ARCHA

A7 D A7 D
R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
A7 D
kocábku náram-, náramnou. :]

R:
D
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
A7 D
kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapeněj, on to věděl,
A7 D
kocábku náram-, náramnou.

R:
D
*: Archa má cíl, já, archa má směr, já,
A7 D
plaví se k Araratu na sever.

R:
2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je svolal ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.
Kázal jim naložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
"ryby nechte, zachrání se samy hladce,"
kocábku náram-, náramnou.

R:
*:
R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram-, náramnou.

Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.

R:
*: R: